

המבקש:

- נגד -

המשיב:

החלטה בבקשה לקיום דיון נוסף

מבוא

1. המבקש הינו שחקן כדורגל והמשיב מייצג שחקנים.
2. בין הצדדים נחתם הסכם ייצוג ביום 7.7.19.
3. המייצג הגיש תביעה לקבלת עמלת מייצג בגין התקשרויות השחקן עם הפועל [REDACTED] לעונת 20/21 ועם [REDACTED] לעונות 21/22 ו- 22/23 פלוס אופציה.
4. פסק הבוררות בתיק זה ניתן ביום 6.5.23 ע"י הבורר עו"ד [REDACTED]. בפסק הבוררות נקבע כי יש לדחות את הסעד לקבלת עמלה בגין ההתקשרות עם הפועל [REDACTED] ויש לקבל את הסעד לתשלום עמלה בסך של 34,356 ש"ח בגין התקשרות השחקן עם [REDACTED] לעונות 21/22 ו- 22/23. הסעדים לקבלת עמלת ייצוג בגין שתי עונות אופציה וכן פיצוי בגין נזק לא ממוני בסך של 50,000 ש"ח נדחו.
5. פסק הבוררות נמסר לצדדים ביום 19.6.23.
6. ביום 14.12.23 הגיש השחקן בקשה לקיום דיון נוסף בתיק. טענתו העיקרית הינה כי לאור ההלכה שנקבעה בדיון הנוסף בתיק בוררות 20/21 – 27 [REDACTED], העמלה שקיבל המייצג מקבוצת הפועל חדרה בגין עונת 20/21 לא רק ששוללת את זכותו לקבלת עמלה מהשחקן בגין עונה זו, אלא אף מביאה לביטול הסכם הייצוג ולאיוון זכותו לקבלת עמלת מייצג מהשחקן בגין ההתקשרות עם איחוד בני סחנין.
7. קבעתי דיון מקדמי בבקשה לדיון נוסף, מבלי לבקש תשובה בכתב מהמייצג. בדיון העלה המייצג טענה מקדמית כי יש לדחות את הבקשה על הסף, שכן הוגשה באיחור. הורתי על סיכומים בכתב בסוגיה זו: ראשית סיכם השחקן והמייצג הגיב.

המועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף

8. סעיף 8ב לתקנון המוסד לבוררות וגישור קובע כדלקמן:

בכפוף לתשלום אגרת בקשה בסכום שייקבע על ידי המזכירות, רשאי כל בעל דין להגיש בקשה ליו"ר המוסד לקיים דיון נוסף.
סבר יו"ר המוסד לבוררות וגישור כי החלטת בורר עומדת בסתירה לפסיקה ו/או החלטה קודמת שניתנה במוסד לבוררות וגישור, או שמפאת חשיבותה, קשיותה או חידושה של הפסיקה ו/או ההחלטה שנפסקה בעניין, יש, לדעתו, מקום לדיון נוסף, רשאי הוא להיענות לבקשה כאמור.
החליט יו"ר המוסד על קיומו של דיון נוסף כאמור, ימנה נשיא בית הדין העליון הרכב של שלושה בוררים וביניהם יו"ר המוסד.

9. אם כן, בתקנון אין קביעה מהו המועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף. שאלה ראשונה שעלינו לשאול את עצמנו האם התקנון משמיענו כי שתיקתנו מהווה הסדר שלילי לעניין קיום מועד להגשת הבקשה, הווה אומר: ניתן להגיש דיון נוסף בכל מועד לאחר מתן פסק הבוררות; לטעמי, קביעה כזו בלתי-סבירה, שכן היתה מביאה למצב בו קיים חוסר וודאות לגבי תוקפו החלוט של פסק-הבוררות. הדברים נכונים לגבי הליך אזרחי "רגיל" הנידון בבית משפט או בבית דין לעבודה, ועל אחת כמה וכמה, בהליך בוררות במוסד לבוררות וגישור של ההתאחדות לכדורגל; בהליך בוררות זה מודגשת החשיבות של מתן הכרעה מהירה¹ ומצומצמות מאוד האפשרויות לתקוף הכרעה זו: רק באמצעות בקשה לביטול פסק הבוררות או בקשה לקיום דיון נוסף. שתי דרכי תקיפה אלה כוללות "תנאי-סף" המהווים חסמים גבוהים להשתמש בהן.
10. כפי שנקבע כבר בהחלטה שניתנה בבקשה הראשונה לקיום דיון נוסף, הפתח שפתחה האפשרות לקיום דיון נוסף הינו מצומצם מאוד, גם לאור חשיבות הצורך בסופיות ההליך:

לגישתי, השיקול של סופיות הדיון – נימוק נוסף בשיקולי בית משפט לקפוץ ידו בהתרת קיום דיון נוסף – חל גם על התרת דיון נוסף בפסק בוררות. יתרונו של הליך בוררות – לצד הקשיים שהדבר מעורר – בכך שפסק הבוררות מסיים את ההתדיינות המשפטית שבין הצדדים. פתיחת הפתח של קיום דיון נוסף לא באה לשנות מעיקרא עקרון/יתרון זה.²

¹ סעיף יד' לתוספת הראשונה לחוק הבוררות, תשכ"ח – 1968 (להלן: "חוק הבוררות"), מורה כי "הבורר יפעל בדרך הנראית לו מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה של הסכסוך". אם כן, הצורך במתן הכרעה מהירה הינו אחד משני הפרמטרים (וכמובן השני) לפיהם על הבורר לנהוג בניהול הבוררות. יצויין כי חוק הבוררות מוחל על בוררות בפני המוסד לבוררות וגישור מכח הוראת סעיף 8(א) לתקנון המוסד לבוררות וגישור.

² החלטה בבקשה לקיום דיון נוסף מיום 7.11.18, תיק בוררות 17/18 – 18

11. סעיף 26 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג – 1973, קובע כדלקמן:

חיוב שלא הוסכם על מועד קיומו, יש לקיים זמן סביר לאחר כריתת החוזה,
במועד שעליו הודיע הנושה לחייב זמן סביר מראש.

מכח סעיף 61(ב) לחוק זה – ובפרט כשמדובר בהוראה הלקוחה מתקנון המהווה חוזה סטטוטורי –
אנו יכולים להקיש וללמוד כי יש להגיש בקשה לדיון נוסף בתוך זמן סביר מהמועד בו נמסר
פסק הבוררות.

12. מכאן אנו מגיעים לשתי מסקנות ביניים:

- בקשה לקיום דיון נוסף יש להגיש בתוך תקופה מוגדרת ואין המדובר בזכות שמימושה בלתי-
תחום בזמן;

- התקופה להגשת הבקשה צריכה להיות סבירה, בנסיבות המטריה, ולאור האמור לעיל,
קצרה יחסית.

נמשיך בדרכנו כדי לאתר את התקופה.

13. "סעיף 8 דלעיל [לתקנון המוסד לבוררות וגישור – ת.ע.] הינו הדהוד די מדוייק של סעיף 30
לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט"),³. אם כן,
המקור המיידי אליו נפנה הינן תקנות סדר הדין בדיון נוסף, תשמ"ד-1984; בסעיף 4 לתקנות
אלה נקבע כי: "העתירה [לקיום דיון נוסף – ת.ע.] תוגש תוך חמישה עשר ימים מיום מתן פסק
הדין". המדובר בתקופה קצרה מאוד יחסית לתקופות המקובלות בסדרי הדין האזרחיים, והיא
נקבעה כדי לסמן כי אנו עומדים לאחר סופו של ההליך, ומי שמבקש בכל זאת להאריכו, צריך
להתכבד ולהזדרז בהגשת בקשתו.

14. פרק זמן זה של 15 יום נקוב גם בתקנון בקשר לתקופה להגשת כתב הגנה. המדובר בתקופה
קצרה יחסית לזו של הליך מקביל בבתי המשפט (לרבות בפני בית הדין לעבודה); גם כאן, הדבר
נובע מכך שהליכי בוררות אמורים להתנהל בקצב מהיר.

15. יחד עם זאת, צריך לזכור כי בחוק הבוררות נקבעת תקופה של 45 ימים בשני מקרים של תקיפת
פסק בוררות: הגשת בקשה לביטול פסק בוררות (סעיף 27(א) לחוק זה), והגשת ערעור על פסק
בורר בפני בורר אחר (סעיף ב(1) לתוספת השניה לחוק הבוררות). אפשרות אחרונה זו של תקיפת
פסק בוררות אינה חלה על בוררות המתנהלת בפני המוסד לבוררות וגישור, אך היא מצביעה על
אורך תקופה סבירה לתקיפת פסק בוררות. יש רגליים לטענה כי כל עוד ניתן להגיש בקשה
לביטול פסק הבוררות, ניתן לתקוף אותו על דרך הגשת בקשה לקיום דיון נוסף.

16. מהאמור לעיל עולה כי בהעדר קביעה בתקנון, יש לקבוע כי התקופה להגשת בקשה לקיום דיון
לא יכולה להיות קצרה מ-15 יום ובלתי-סביר שתעלה על 45 יום.

17. לטעמי, מבין שתי האפשרויות (וכמובן כל תקופה בין לבין), יש לבחור בתקופת הזמן בת 15 יום
כתקופה להגשת בקשה לקיום דיון נוסף. עובדתית, הבוררות במוסד לבוררות וגישור הינה

³ החלטה הנ"ל בתיק בוררות 17/18 – 18

1 בוררות מתנהלת בקצב מהיר ; מתודית, מתקין התקנון חיווה את דעתו כי קבועי הזמן הינם
 2 קצרים, עת העמיד את התקופה להגשת כתב הגנה על 15 יום. בנוסף וכאמור, לנגד עיני הרגולטור
 3 עמד הסעיף המקביל בחוק בתי המשפט, ושם נקבעה תקופה של 15 יום.
 4 18. לפיכך, ממועד החלטה זו ואילך, המועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף הינו 15 יום לאחר
 5 שנמסר למבקש פסק הבוררות; בקשה שתוגש לאחר מועד זה, תדחה על הסף. למותר לציין כי
 6 מועד זה ניתן להארכה – אם תוגש בקשה מתאימה וינתנו טעמים טובים; סיכויי בקשה כזו יהיו
 7 גדולים יותר אם תוגש לפני חלוף התקופה מאשר לאחריה, לאחר שפסק הבוררות הפך לחלוט
 8 (ולו במישור קיום הדיון הנוסף).

מנ הכלל אל הפרט

11
 12 19. כאמור, פסק הבוררות נמסר לצדדים ביום 19.6.23 והבקשה לקיום דיון נוסף הוגשה ביום
 13 14.12.23. לצרכי דיון זה ומבלי לקבוע מסמרות, אצא מהנחה כי אין למנות לחובת השחקן את
 14 התקופה שהחל מיום 7.10.23. אומנם חלפו למעלה מחודשיים ממועד זה ועד שהוגשה הבקשה,
 15 ויתכן שהיה מקום בתקופה זו ולו להגיש בקשה קצרה להארכת המועד, אך לגבי תקופה (נוראה)
 16 זו, אם יש ספק, אז אין ספק.
 17 20. אם כן, חלפו כ- 110 ימים ממועד קבלת פסק הבוררות ועד ליום 6.10.23. טוען השחקן כי אם לא
 18 תלקח בחשבון תקופת פגרת הקיץ ותקופת חופשת סוכות, תקוצר תקופה זו באופן משמעותי.
 19 יודגש כי ב"כ השחקן איננו טוען כי במקרה שלפנינו שגה לסבור שהפגרות לא נספרו ולכן הבקשה
 20 הוגשה באיחור; הטענה איננה במישור הקונקרטי אלא במישור העקרוני⁴.
 21 אינני סבור שיש לקבל טענה זו. אין כל נורמה הקובעת כי פגרות בתי המשפט אינם נספרות לעניין
 22 סדרי הדיון בבוררות המתקיימת בפני המוסד לבוררות וגישור. בהעדר הוראה מפורשת על כך,
 23 הרי שתקופות אלה נספרות ואינן דוחות את המועדים, והדברים ידועים ונהוגים.
 24 21. השחקן מוסיף וטוען כי הקביעה לעניין התקופה להגשת בקשת רשות להתגונן תחול מעתה
 25 ואילך, אך לא תחול על הליך זה (תחולה פרספקטיבית בלבד).
 26 יש לזכור שאל מול האינטרס של השחקן לנסות ולתקוף את פסק הבוררות, קיים האינטרס של
 27 המייצג לדעת כי פסק הבוררות הפך לחלוט במישור הדיון הנוסף. אין מדובר בשלבי ביניים בתוך
 28 ההליך, אלא בסופו, וזכאי המייצג לדעת כי אכן ההליך מאחוריו והוא לא יצטרך לשוב ולהתדיין.
 29 בנוסף, החלה פרספקטיבית בלבד – כטענת השחקן – משמעה כי הדין הקיים עד להחלטה זו
 30 אפשר הגשת בקש לדיון נוסף בכל עת, וכאמור ברור שזו לא פרשנות אפשרית, כלל ועיקר. לו
 31 היתה הבקשה מוגשת עד ל- 45 ימים ממועד פסק הבוררות, הרי שהיה מדובר על תקופת זמן
 32 לגיטימית, וגם אם היא בקצה ספקטרום התקופה הסבירה, עדיין היא בגיזרה. במקרה כזה,

⁴ נראה שגם טענת הטעות לא היתה מועילה לשחקן; יש צורך בטעמים כבדי-משקל לשם הארכת מועד
 שמשמעותה ביטול "מעמדו" של פסק הבוררות/פסק דין כפסק חלוט, ושגיאה של עו"ד איננה בגדר טעמים
 כאלה.

1 היתה נדחת בקשת המייצג והבקשה לקיום דיון נוסף היתה נדונה. תקופה של 108 ימים חורגת
 2 מכל סקאלה מוכרת בדין האזרחי ולא ניתן לקבלה כאפשרות.
 3 22. ודוק; השחקן איננו מבקש הארכת מועד – בהעדר נסיבות שיצדיקו בקשה כזו. השחקן מבקש
 4 כי תוכר זכותו להגיש את הבקשה במועד שהוגשה, בשל העובדה כי בתקנון לא נקבע מועד לכך.
 5 23. בסיכומיו נוקט השחקן באופן עקבי בביטוי: "שיהוי" ולא: "איחור"; בהתאם לכך, הוא מסתמך
 6 על טיעונים היפים (ברמת שכנוע כזו או אחרת) לשאלות מתי מופעלת דוקטרינת השיהוי. כאמור
 7 לעיל, אין המדובר בהגשת הבקשה בתוך מתחם הזמן הסביר (עד 45 יום), אלא בגלישה (ארוכה
 8 מאוד) מעבר לכך, שמשמעה המובהק הינו **איחור**. תיקון וריפוי איחור הינם על דרך הארכת
 9 מועד; הלכות השיהוי ומאזני הזכויות, האינטרסים והנזקים במקרה בו נטען שיהוי, מושכים
 10 אולי את העין בקריאה ראשונה, אך הם אינם ממין העניין; המועד שאיננו יכול להיות שנוי
 11 במחלוקת אמיתית חלף עבר לו, ואם אין סיבה טובה מאוד להאריך את התקופה – והשחקן לא
 12 מצביע על סיבה כזו – הרי שפסק הבוררות הפך לחלוט במישור הדיון הנוסף.
 13 לפיכך, אינני סבור שיש לדון בטענות השחקן שהולדתן בהנחת היסוד כי המדובר בשיהוי ולא
 14 באיחור.
 15 24. למעלה מן הצורך יאמר כי גם אם הדיון היה נערך במישור דיני השיהוי, הרי שהשחקן לא נתן
 16 כל נימוק לשיהוי הרב בהגשת בקשתו. לפיכך, גם טענותיו לגופו של עניין בנושא השיהוי לא
 17 מועילות לו, שכן אין בהן כדי להצדיק השתהות של כ-110 ימים בהשגה על פסק בורות.

18 החלק האופרטיבי

19
 20 25. הבקשה לדיון נוסף נדחת שכן הוגשה באיחור.
 21 26. כל צד ישא בהוצאותיו לעניין ייצוגו בהליך זה. המדובר בקביעה תקדימית שעניינה השלמת
 22 התקנון; אומנם, השחקן עמד על דיון והכרעה בנושא זה אף שהיה ברור כי סיכוייו אינם גדולים,
 23 אך לא מצאתי למצות עימו את הדין.
 24 27. שכ"ט הבורר מועמד על סך של 3,000 ש"ח בתוספת מע"מ. השחקן ישא ביתרת שכר טרחת
 25 הבורר בסך של 2,250 ש"ח בתוספת מע"מ (היתרה בסך 750 ש"ח בתוספת מע"מ שולמה
 26 מהפקדון).
 27 היה והמייצג ישא בסכום זה – כולו או חלקו - ישיב לו השחקן את הסכום האמור עד ליום
 28 21.7.24, שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כדין החל ממועד פסק-בוררות זה ועד לתשלום
 29 בפועל.

30
 31 ניתן היום, 30.6.24.

32
 33
 34
 35

תגר עמיאל, עו"ד

36 בורר

37 יו"ר המוסד לבוררות וגישור